

PRESS KIT

PŘÍLIŠ MLADÁ NOC

režie: Olmo Omerzu
premiéra 29.3.2012

PR a tiskový servis:

4PRESS, Martina Reková, martina.rekova@4press.cz, + 420 731 573 993

Klára Mixová, klara.mixova@4press.cz, + 420 731 514 462

Producent:

Endorfilm, Jiří Konečný, endorfilm@endorfilm.cz, + 420 241 730 780

Distributor:

Cinemart, Ivana Košuličová, kosulicova@cinemart.cz, + 420 221 105 242

Programace:

Cinemart, Zuzana Černá, cerna@cinemart.cz, + 420 602 836 993

Název filmu: Příliš mladá noc (A Night Too Young)

Producent: Jiří Konečný, Endorfilm

Koprodukce: FAMU, Arsmedia (Slovinsko), Česká televize

Podpora: Státní fond pro podporu a rozvoj české kinematografie, Slovinské filmové centrum

Režie: Olmo Omerzu

Podle povídky: Bruna Hájka

Scénář: Bruno Hájek, Jakub Felcman, Olmo Omerzu

Kamera: Lukáš Milota

Střih: Janka Vlčková

Zvuk: Ladislav Greiner

Architekt: Jan Kalous

Vedoucí produkce: Jakub Sláma

Kostýmy: Marjetka Kürner Kalous

Délka: 65 minut

Hrají: Martin Pechlát, Jiří Černý, Natálie Řehořová, Vojtěch Machuta, Jan Vaši

Distribuce v ČR: CinemArt

Distribuční premiéra v ČR: 29. března 2012

Světová premiéra: 13. února 2012 (62. ročník mezinárodního filmového festivalu Berlinale)

SYNOPSIS

Příběh filmu Příliš mladá noc vypráví o dvou dvanáctiletých klucích, kteří se den po Silvestru náhodně ocitnou na zvláštní oslavě v bytě mladé dívky a ve společnosti dvou dospělých mužů. Děti se v bytě zapomenou, prožijí svoje první setkání s láskou a sexualitou, přestanou vnímat čas a neuvědomí si, že se po nich doma shánějí a pravděpodobně už je hledá policie. Intimní aktuální příběh syrově a autenticky nahlíží na současné partnerské vztahy, přičemž nekompromisně odkrývá jejich prázdnotu. Děti se ve filmu dostávají do situací, před kterými by měly být, alespoň podle našich společenských zvyklostí, chráněny. Snímek Příliš mladá noc byl letos jediným českým zástupcem na mezinárodním filmovém festivalu Berlinale 2012, uveden bude také na letošním Febiofestu v soutěžní sekci Nová Evropa.

Veškeré informace o filmu a fotografie ke stažení na <ftp://ftp.cinemart.cz/FTP/PRESS/>
uživatelské jméno: cinemart_r
heslo: Cin_emark

www.prilismladanoc.cz

O FILMU

Snímek *Příliš mladá noc* **slovinského režiséra Olma Omerzu** *Příliš mladá noc*, který si svou **světovou premiéru** odbyl na letošním mezinárodním **filmovém festivalu Berlinale**, **míří 29. března do českých kin**. Intimní aktuální příběh o dvou **dvanáctiletých klucích**, kteří se **den po Silvestru náhodně ocitnou na zvláštní oslavě** v bytě mladé dívky a prožijí zde své **první setkání s láskou a sexualitou**, před svou distribuční premiérou uvede **v soutěžní sekci Nová Evropa letošní Febiofest**. Ve snímku, který vyniká **unikátní atmosférou bezčasí** a odkrývá **prázdnost** současných **partnerských vztahů**, upoutají pozornost kromě herců **Martina Pechláta, Jiřího Černého** a **Natálie Řehořové** také **představitelé dětských rolí Vojtěch Machuta a Jan Vaši**.

Film nadějného režiséra Olma Omerzu vznikl podle původního scénáře **Bruna Hájka**, ten pak společně přepisovali v trojici ještě s **Jakubem Felcmanem**. **Statickou** a lehce **napjatou atmosféru** snímku, v níž se dospělí i dětské hrdinové sami přivedli do **trapné situace**, se kterou si **nevědí rady a svou nejistotu maskují sebestředností**, ocenil i prestižní **americký filmový časopis The Hollywood Reporter**. „*Kamera Lukáše Miloty skvěle zachycuje lehce staromódní interiér ve spoře zařízeném a potměšilém bytě hlavní hrdinky a Omerzu zase vykazuje skvělý cit pro volbu hudby, která náladu ještě umocňuje,*“ **píše recenzent Neil Young z The Hollywood Reporter**. Na snímku ho také zaujala snová sekvence, která zobrazuje jednu z nejchoulostivějších scén, jako přednost vidí i délku filmu, který má jen o pár minut více než hodinu.

Byt, ve kterém se většina snímku odehrává, tvůrci postavili ve studiu a aby byla atmosféra co nejreálnější, použili světlo pouze z reálných svítidel, které se používají v bytě, takže dosáhli autentické „panelákové“ atmosféry. Důležitý byl pro režiséra také výběr herců, dětské herci **Vojtěch Machuta a Jan Vaši mají ve filmu každý své dospělé alter ego**, kterému museli být vizuálně podobní. Paralely mezi dětskými a dospělými typy tak podle režiséra vlastně ukazují, jaké bude každé z dětí, až vyroste. Dospělé muže ve filmu hraje Martin Pechlát, čerstvý **držitel Ceny Alfréda Radoka** za mužský herecký výkon a Jiří Černý, **členové souboru divadla Komedie**. Natálie Řehořová režiséra zaujala ve francouzském filmu Jezero (Un Lac) režiséra Philippa Grandrieuxa, jenž byl v roce 2008 oceněn zvláštním uznáním na festivalu v Benátkách.

Sedmadvacetiletý režisér Olmo Omerzu pochází ze **slovinské Lublaně**, ale českou kinematografii znal ještě předtím, než začal studovat na pražské FAMU. V bývalé Jugoslávii

a ve Slovinsku je celá generace filmařů, kteří FAMU prošli. Omerzu tak vyrůstal na Švankmajerovi a udělala na něj dojem tvorba Věry Chytilové. Úspěch Omerzu na festivalu v Berlíně potvrzuje kromě pozitivních recenzí na zmiňovaném The Hollywood Reporteru či v časopise Exberliner, který film označuje za „přemýšlivý, dojemný, krásný a provokativní počin“, také fakt výběru do projektu Berlinale Goes Kiez. *„Jde o výběr z přibližně patnácti filmů všech sekcí, které jsou představeny v berlínských kinech mimo oficiální festivalové projekce. Každému vybranému filmu se určuje tzv. patron, známý berlínský filmový tvůrce, který představuje film publiku,“ říká Omerzu.* V minulých ročnících tuto roli vykonávali např. **Wim Wenders** nebo **Tom Tykver**. Film Příliš mladá noc prezentoval filmový producent **Peter Rommel**, dlouholetý producent úspěšného německého režiséra **Andrease Dresena**, který budoval svými filmy (například Láska na grilu, Sedmé nebe) nejen na Berlinale, ale i v Cannes.

Film, ve kterém prožijí dětští hrdinové jeden večer ve světě dospělých v situacích, před kterými by měly být **za normálních okolností chráněny**, vznikl v producentské dílně společnosti Endorfilm, koproducentem je vedle FAMU a slovinské Arsmedie také Česká televize. *„Scénář nás zaujal svou odvahou podívat se na odvrácenou tvář lidského jednání,“ říká ředitelka vývoje pořadů a programových formátů Jana Kasalová a dodává:* *„Sledování studentských projektů od prvních kroků ve scénáři až po realizaci přináší pro Českou televizi nejen možnost seznámení se s novými talenty, ale představuje pro nás i zdroj aktuálních a nových okruhů témat, jejichž formulace se teprve rodí. A Omerzův film k takovým impulsům pro nás bezpochyby patří.“* Snímek Příliš mladá noc podpořil **Státní fond pro podporu a rozvoj české kinematografie** a **Slovinské filmové centrum**, distributorem je **CinemArt**. Více informací o filmu najdete na: www.cinemart.cz a www.prilismladanoc.cz

ROZHOVOR S REŽISÉREM OLMEM OMERZU

Vystudoval jste pražskou FAMU, ale narodil jste se ve Slovinsku. Jaká byla vaše cesta do Čech?

Do České republiky jsem přišel studovat. Český film měl velký vliv jak na jugoslávskou, tak i slovinskou kinematografii. Ve Slovinsku a předtím v Jugoslávii jsou generace filmařů, kteří na FAMU studovali. Ještě před tímto studiem jsem měl možnost dobře se seznámit s českou kinematografií. Otec měl doma videokazety s krátkými filmy Jana Švankmajera, s nimiž jsem vyrůstal. Ve slovinském kině Kinoteka byly uváděny české filmy nové vlny šedesátých let, mimo jiné také kompletní retrospektiva Věry Chytilové, jejíž filmy na mě udělaly velký dojem.

Film Příliš mladá noc je o setkání a zvláštním protnutí světa dětí a dospělých a o křehkých hranicích vztahů, sexuality a dospívání. Co vás na tomto tématu tak fascinovalo a co bylo impulsem pro jeho filmové zpracování?

Ve filmu je skryté ještě jedno téma, které mi připadá důležité, a sice téma o sestavování, umělém vytváření rodiny. Byl jsem fascinován situací, kdy Kateřina v jednom okamžiku jako blamáč na policisty z náhodných hostů vytvoří rodinu – rozdělí role a čeká na Davida, svého milence, který ji v tomto náhodném vztahu opouští. Idea umělého vytvoření rodiny dosáhne vrchol v Kateřinině destrukci. Je poslední utopickou myšlenkou, kterou si může dopřát před tím, než se zhroutí.

Před natáčením si napíšu nějaké tematické refrény, které se během procesu vzniku filmu snažím dodržovat a zachovávat. Říkám jim refrény proto, že se musí opakovat v různých situacích filmu, jiným způsobem se neprojeví. Například to, že každý dětský typ má svého dospělého představitele, dospělé „alter ego“. Paralely mezi dětskými a dospělými typy nám tak umožňují dojít k závěru, jaké bude každé z dětí, když vyroste. Chtěl jsem, aby děti ve filmu zůstaly neurčené, jakýmsi způsobem nezníitelné, jako praví hrdinové dobrodružství, kteří se před ničím nezastaví. Pijí, zamilovávají se, zvrací a už jen svou přítomností na zábavě podrážejí tu lživou suverénnost světa dospělých.

Váš film Příliš mladá noc má jakoby impresionistickou náladu, zároveň nenuceně plyne a nevyhýbá se ani lehce sarkastickým momentům, podobně jako třeba skandinávské filmy. Jaký typ kinematografie je vám osobně nejbližší?

Mám několik oblíbených autorů a filmů, ke kterým se často vracím, jako jsou Jean Eustache, Terence Davies, Maurice Pialat. Jejich společným jmenovatelem je, že posunují hranice realismu a ruší konvence psychologického filmu. Psychologie se ve filmech používá příliš didakticky, racionálně, jednotlivé typy pak ztratí svou tajemnost, která je podstatná. Ve filmech chci dosáhnout atmosféry bezčasí, v němž jsou hrdinové odtrženi od zbytku světa a tam jsou nám divákům vystaveni na pospas. Také bezčasí ve filmu Příliš mladá noc je zakotvené v realismu, ale hodně se mu vymyká.

Situace ve filmu Příliš mladá noc jsou velmi autentické – se všemi roztomile trapnými a nejistými momenty a přešlapy, kterých se hlavní hrdinové dopouštějí. Jak jste této atmosféry docíli?

Film vznikl podle původního scénáře Bruno Hájka, který jsme pak ještě s Jakubem Felcmanem přepracovali do finální podoby filmu. Ve filmu jsem chtěl dosáhnout autentické atmosféry. S kameramanem Lukášem Milotou jsme hodně přemýšleli o tom, jestli natočit film v panelovém bytě nebo ve studiu. Zda se ve studiu ztratí ryzí atmosféra, která se jinak odráží mezi čtyřmi stěnami v bytě? A do jaké míry je důležité realistické ztvárnění skutečnosti v takovém filmu? Na konci převládá pocit atmosféry bezčasí, která vychází z toho, že časově se příběh odehrává den po Novém roce a v noci, kdy ve městě není živáčka. Panelový byt jsme postavili ve studiu. Abychom se ještě více přiblížili reálným pocitům, nechali jsme postavit i strop s tím, že Lukáš Milota se vědomě vzdal dodatečného osvětlení. Použil pouze světlo z reálných svítidel, která se nachází v bytě, a tak dosáhl autentické atmosféry panelákového interiéru.

Na filmu jste pracoval s českými herci, v českém prostředí, vy sám jste původně ze Slovinska. Jak se vám vůbec režíruje v jiném než rodném jazyce, jaká je to zkušenost režírovat hned svůj první celovečerní film v jiné než rodné řeči?

Rozdíl mezi režírováním v mateřském a cizím jazyce vidím především v hlasu a mimice, kterou vyjadřuje hercova tvář. Všiml jsem si, že když režíruji ve slovinštině, často se soustředím na intonaci, výslovnost, na hercův hlas. V těch nejvíce stresujících chvílích natáčení, kdy už není čas a obraz se musí natočit rychleji, se často záměrně nedívám na herce, jak hraje. Soustředím se jen na jeho hlas, skrze něj poznám, jestli hraje dobře nebo ne. Asi jsem trochu pověřivý, ale mám pocit, že bych svým nervózním pohledem mohl v takovémto rozhodném okamžiku splést herce během jeho práce. Když režíruji v češtině, je to naopak. Jelikož jsem v cizím jazyce méně suverénní než v mateřském, pozoruji během hraní nejvíce hercův výraz ve tváři, gestikulaci a řeč těla, která odkryje i ty nejskrytější úmysly člověka. To mi umožňuje rozlišit, kdy je scéna dobře zahraná a kdy ne.

Jak jste vybíral představitele hlavních rolí, zvláště pak dětí, které působí naprosto věrohodně a profesionálně? Jak se vám s nimi pracovalo?

Hledal jsem děti, které by byly vzhledem podobné dospělým mužským představitelům. Organizovali jsme konkurzy, hledali děti ve školách, pěveckých sborech, dramatických kroužcích.

Když jsme našli Vojtěcha Machutu, který ve filmu hraje Balušku, učinil jsem konečné rozhodnutí, že děti nebudou psychologickými postavami, ale že to budou spíše děti se svým autentickým výrazem a že je budu „mechanicky“ postrkovat po „scéně“. Vojtěch Machuta se svým neuvěřitelným výrazem ve tváři, který je jednou emočně spojen s událostmi a jindy ne, už sám o sobě tu a tam působí odcizeně. Jan Vaši, který ve filmu hraje Řezáče, má za sebou několik menších rolí. Dospělé muže ve filmu hrají Martin Pechlát a Jiří Černý, členové souboru divadla Komedie, které jsem často navštěvoval. Natálii Řehořovou, která hraje Kateřinu, jsem poprvé viděl ve filmu Philipa Grandrieuxa Jezero (Un lac) s tím, že jsem nevěděl, že je Češka. Ten film byl také mimo jiné oceněn na festivalu v Benátkách. Teprve později jsem se náhodou dozvěděl, že ta mladá herečka ve francouzském filmu je ve skutečnosti Češka.

Film se odehrává v určitém bezčasu, v prostředí, které vlastně není přímo určeno, může být kdekoli v Evropě. Myslíte si, že tento fakt a navíc téma dětství, dospívání a dospělosti ho činí srozumitelným i za hranicemi naší země? Byl to záměr?

Nevím, jestli jsou právě bezčasí a téma dospívání důvody k širšímu chápání filmu. Myslím, že důvod, aby film vyvolal zájem také v zahraničí, není jen ve volbě tématu, které by mělo být podle některých názorů co nejvíce nadnárodní. Filmy, které zobrazují témata, která jsou na první pohled poněkud lokálního rázu, budou pro cizí oči zajímavé, pokud budou ve filmu ukázané autenticky. Určitě jsem ale předem nepřemýšlel a netaktizoval s výběrem tématu – to by špatně dopadlo. Bez ohledu na to, že film obsahuje několik choulostivých scén, jsem zkusil provázat dětský svět s dospělým a téma sexuality ukázat subtilně, ale pohledem, který odkrývá zranění a bolest, jež si hrdinové nepřipouštějí.

Na čem nyní aktuálně pracujete, co vás momentálně zaměstnává a jaké máte další plány?

S Jiřím Konečným, který je producent filmu Příliš mladá noc, připravuji film s pracovním názvem Rodinný film. V Rodinném filmu si pohrávám s myšlenkou neútlunosti v rodinné buňce, zároveň si ale přeju znovu „vytvořit rodinu“. Zajímá mě, co se stane, když z „rodinné hry“ odstraníme krále a královnu. Kterí členové rodiny se stanou hlavními aktéry? Jak si přerozdělí role a jak se přitom přenesou odpovědnost na osoby mimo rodinu. V chystaném filmu se vedle příběhu soustředím na otázku, která je předmětem klasické dramaturgie. Ptám se na proměnu hrdinovy pozice na začátku a na konci příběhu. Mění se člověk ve skutečnosti? Je schopný prožít tzv. vnitřní přeměnu? Myslím, že se člověk nemůže ve

skutečnosti uvnitř změnit. Vrchol, jakého může dosáhnout, je (sebe)poznání, které mu umožní, aby se znovu vypořádal s událostmi, které jej zasáhly a ovlivnily v minulosti.

Jak vás potěšila skutečnost, že byl váš film vybrán do sekce Forum na Berlinale a byl jediným českým filmem na letošním ročníku?

Velmi. Úspěch je vždycky jakési potvrzení a zpětná vazba za dlouhotrvající proces vzniku filmu. V Berlíně se k pěti plánovaným festivalovým projekcím přidala ještě šestá, jelikož vedení festivalu zařadilo film do projektu Berlinale Goes Kiez. Jde o výběr z přibližně patnácti filmů všech sekcí, které jsou představeny v berlínských kinech mimo oficiální festivalové projekce. Každému vybranému filmu se určuje tzv. patron, známý berlínský filmový tvůrce, který představuje film publiku. V minulých ročnících tuto roli vykonávali např. Wim Wenders nebo Tom Tykver. Film Příliš mladá noc prezentoval filmový producent Peter Rommel, dlouholetý producent úspěšného německého režiséra Andrease Dresena, který bodoval svými filmy (Láska na grilu, Sedmé nebe) nejen na Berlinale, ale i v Cannes.

BIOGRAFIE REŽISÉRA A HERCŮ

Olmo Omerzu (24. listopadu 1984, Lublaň)

V letech 2001 – 2003 byl členem vydavatelské rady mezinárodně uznávaného komiksového časopisu Stripburger. Spolu s tímto magazínem spolupracoval jako autor na mnoha evropských výstavách. V roce 2004 vydal v rámci projektu Miniburger knihu komiksů nazvanou Shadows (Stíny). V produkci RTV Slovenija režíroval svůj první krátký film **Almir** (1998). Ve vlastní produkci pak režíroval krátký film **Nic** (2003). V roce 2004 byl přijat na pražskou FAMU, studia dokončil v roce 2011.

FILMOGRAFIE:

- 2008 Druhé dějství (43 min, hraný film, 35 mm)
 - Zvláštní uznání, Fresh Film Fest Karlovy Vary 2008
 - Cena Meo pro nejlepší krátký film – Estoril Film Festival 2008
 - Cena časopisu Cinepur za nejlepší krátký film, FAMU Fest Praha 2008
 - Zvláštní uznání za režii – Portorož Festival 2008
 - Zvláštní uznání pro nejlepší herečku Ivanu Uhlířovou – Festival Premiers Plan Angers 2009
- 2006 Láska (krátký film)
- 2006 Slzy (krátkometrážní dokument)
- 2005 Masky (krátký film)

2005 Ve čtyři odpoledne (krátký film)
2003 Nic (krátký film)
1998 Almir (krátký film)

Martin Pechlát (30. října 1974, Praha)

Po maturitě na průmyslové škole Martin pracoval 3 roky jako mikrofonista v České Televizi, poté vystudoval DAMU, katedru loutkového a alternativního divadla. Po studiích začal pracovat v Hradci Králové v Klicperově divadle, kde si ho všiml Vladimír Morávek a obsadil ho do jedné z vedlejších rolí ve smutné komedii Nuda v Brně (2003), kde si zahrál zkušenějšího bratra mírně retardovaného hrdiny v podání Jana Budaře. V tomto filmu hrál po boku Miroslava Donutíla, Arnošta Goldflama, Pavla Lišky a Richarda Krajča. Jiří Vejdělek ho obsadil ho do role samotářského podivína v letní komedii Účastníci zájezdu (2006), kde se znovu setkal s Pavlem Liškou a hrál zde po boku Anny Polívkové, Evy Holubové či Bohumila Klepla. Zahrál si také v úspěšném snímku Václav (2007) a v komedii Vratné lahve (2007), která měla velmi velký úspěch u diváků. V současnosti působí především v komorním divadle Komedie, ale můžeme ho také vidět na dalších pražských scénách, jako je Divadlo v Řeznické, Archa a Národní divadlo. Je čerstvým držitelem Ceny Alfréda Radoka za mužský herecký výkon.

Natálie Řehořová (30. května 1989, Praha)

Od 6 do 16 let provozovala sportovní gymnastiku, navštěvovala pěvecký sbor a dramatický kroužek. Po absolvování základní školy byla přijata na hudebně-dramatický obor Pražské konzervatoře, kterou v roce 2011 úspěšně dokončila. Jejími hereckými pedagogy byli Jan Novotný a Apolena Veldová. Hrála ve francouzském filmu Jezero (rež. P. Grandrieux, 2008), který na filmovém festivalu v Benátkách obdržel zvláštní uznání, či ve filmu Poupata (rež. Z. Jiráský, 2011), v televizi účinkovala v seriálech Dobrá čtvrť (2005), Kriminálka Anděl (2008), Černá sanitka (2008) nebo v inscenaci Křišťálek meč (2007). Od roku 2010 je členkou Divadla Na Zábradlí.

Jiří Černý (17. února 1982, Praha)

Jiří Černý odmaturoval na hudebně-dramatickém oddělení pražské konzervatoře v roce 2001. Rok studoval dvojjazyčnou divadelní stáž na Francouzském institutu a chodil na pantomimu. Jeho první profesionální divadelní příležitost byla v inscenaci Babička v divadle Gong. Na konci srpna 2001 přišel do Činoherního studia v Ústí nad Labem, v současné době je v angažmá pražského Divadla Komedie. Je vicemistr celorepublikového kola soutěžního klání ve slam poetry (přednes poezie pohybující se na pomezí básnictví a freestyle hip-hopu, vznikla v Chicagu v 80. letech 20. století) z roku 2004.

© endorfilm, s.r.o.

(všechny zde uvedené informace, včetně doslovných citací, jsou k volnému použití)